

tages, at Rentenydere, for hvem en Ydelse af Hjælpen in natura vil være meningsløs, f. Eks. fordi de bor i Lejligheder, der er forsynet med Centralvarme — og hvor Brændselshjælpen derfor vil kunne benyttes til Betaling af eventuelt forhøjet Varmebidrag —, faar Hjælpen udbetalt kontant. Med Hensyn til den valgte Termin for Hjælpens Ydelse bemærkes det, at denne er valgt væsentligst af administrative Grunde, idet der derved gives en klar og let haandterlig Regel. Bestemmelsen herom vil ganske vist medføre, at Personer, der først faar tilkendt Rente efter den 1. December 1937, er udelukket fra Hjælpen, selv om Renten tilstaaes paagældende ganske kort efter nævnte Dato. Da man imidlertid ikke har ment at kunne paalægge Kommunerne en fortsat Ydelse af Brændselshjælp hele Vinteren igennem, har man ment at burde indskrænke Brændselshjælpens Ydelse til de Personer, som faar udbetalt Rente pr. 1. December 1937; eventuelle Ubilligheder — saasom at en Person faar tilkendt Rente f. Eks. i Slutningen af December 1937 og derfor ikke kan oppebære Hjælpen — vil da kunne afhjælpes ved et personligt Tillæg, i hvilken Forbindelse det maa erindres, at det til Raadighed for Ydelsen af personlige Tillæg staaende Beløb ved § 15, Stk. 1, i Lov Nr. 122 af 7. Maj 1937 om Ændringer i Folkeforsikringsloven er blevet forøget fra 5 pCt. til $7\frac{1}{2}$ pCt. af Grundbeløbene af de Invalide- og Aldersrenter, som i det foregaaende Regnskabsaar er udredet i Kommunen. Paa den anden Side undgaar man ved en Formulering af Bestemmelsen som foreslaaet, at der paa et langt senere Tidspunkt, f. Eks. i Maj 1938, skal ydes en Person Brændselshjælp for den forløbne Vinter, fordi paagældende først paa det nævnte Tidspunkt f. Eks. har faaet tilkendt Invaliderente fra Efteraaret 1937 at regne.

Da Hjælpen ydes til Indkøb af Brændsel, har man fra Hjælpens Ydelse udelukket Aldersrentenydere paa Alderdomshjem og Rentenydere, der ikke har Forsørgelsespligt overfor andre, og som ved Hjælpens Udbetaling er anbragt paa Sørforsørgsanstalter, eller som paa det nævnte Tidspunkt henligger for offentlig Regning, for en anerkendt Sygekasses eller for Invalideforsikringsfondens Regning paa offentlige eller private Sygehuse, Helbredelsesanstalter, Rekreationshjem eller lignende. Dog har man, for saa vidt angaar saadanne af disse Rentenydere, som har Forsørgelsespligt overfor andre, Aldersrentenydere paa Alderdomshjem dog undtaget, fastsat, at Hjælpen skal

ydes til de Personer, overfor hvem paagældende Rentenydere har Forsørgelsespligt, og hvem Renten i øvrigt i Henhold til Folkeforsikringslovens Regler kommer til gode. Hjælpen ydes ogsaa til Personer, anbragt i kontrolleret Familiepleje.

Til § 2.

Ved denne Bestemmelse gives der Hjemmel for Udbetaling af Brændselshjælp til arbejdsløshedsforsikrede arbejdsløse, idet man har ment at burde overlade til de enkelte Kasser at afgøre, om de vil benytte sig af den saaledes givne Adgang. Medens man — ligesom for Alders- og Invaliderrentenyderes Vedkommende — ikke gør Hjælpen afhængig af Trang i det enkelte Tilfælde, har man dog ment det rigtigt at udelukke saadanne arbejdsløshedsforsikrede fra at nyde Hjælpen, som inden for det omhandlede Tidsrum, hvor Trangen til Brændsel særlig gør sig gældende, ikke har haft en Arbejdsløshed af det i Bestemmelsen fastsatte Omfang.

Idet det foreslaas som Betingelse for at nyde Hjælpen, at Afkontrolering som arbejdsløs har fundet Sted, bemærkes det, at for saa vidt man har krævet Afkontrolering for mindst 25 Søgnedage, har man hermed villet angive, at det ikke er en Betingelse, at Afkontrolering i alle Tilfælde finder Sted hver Dag, men at vedkommende skal være afkontrolleret efter Kassens almindelige Kontrolregler.

Det foreslaas, at Hjælpen udbetales med et Beløb, der for Ikke-Forsørgeres Vedkommende fastsættes til $\frac{2}{3}$ af det for Forsørgere fastsatte Beløb. Med Hensyn til Adgangen til at yde Hjælpen in natura henvises til Bemærkningerne til § 1. Man har endelig ment det rigtigt at fastsætte, at Ydelsen af Hjælpen senest skal tage sin Begyndelse den 15. Januar 1938.

I Bestemmelsens Stk. 3—4 har man angivet forskellige Tilfælde, hvor man finder det urimeligt, at Ydelse af den omhandlede Hjælp finder Sted.

Til § 3.

Det foreslaas at fordele Udgifterne til Brændselshjælpen til Rentenydere paa samme Maade som Udgifterne til henholdsvis Alders- og Invaliderente. Da Invalideforsikringsfonden imidlertid under Hensyn til dens Udgifter i øvrigt ikke kan bære nogen Del af Udgifterne til Brændselshjælpen til Invaliderrentenydere, og da det efter de almindelige Regler, jfr. Folkeforsikringslovens § 65, paahviler Statskassen at bære den Andel af Invalideforsikrings-